

Υπάρχει νικητής στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ;

Υπάρχει νικητής και είναι ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ, γιατί υλοποίησε έναν στόχο που είχε τεθεί ήδη από τον Ιούνιο του 2012, δηλαδή αμέσως μετά τις εκλογές, και οπωσδήποτε στην πανελλαδική μας διάσκεψη, που ήταν πρώτον, να ανοίξει ο ΣΥΡΙΖΑ στον κόσμο, να γίνει ένα μαζικό, αριστερό, δημοκρατικό, πολυτασικό, λαϊκό κόμμα και δεύτερον, να ενοποιηθεί ως κόμμα, να γίνει πραγματικά κόμμα και όχι συνασπισμός επί μέρους οργανώσεων, τάσεων κλπ. Δηλαδή να μην είναι ένα συμμαχικό σχήμα αλλά ένα πλουραλιστικό, ενιαίο κόμμα.

Σημειώθηκαν αρκετές στιγμές έντασης και αντιπαραθέσεων κατά τη διάρκεια των εργασιών.

Πράγματι. Είναι στην παράδοσή μας αυτό, να συζητάμε έντονα, αλλά τελικά να τα βρίσκουμε. Να τα βρίσκουμε όχι επειδή θα εξαφανιστεί η διαφορετική άποψη, είναι στην βαθιά μας κουλτούρα να σεβόμαστε και να προστατεύουμε τη διαφορετική άποψη, αλλά να διαμορφώνουμε τελικά μετά από έντονη συζήτηση σαφείς μειοψηφίες και πλειοψηφίες και να προχωράμε με βάση τις πλειοψηφίες.

Τι σκέψεις σας γεννά το 30% της διαφοροποιημένης Αριστερής Πλατφόρμας; Αποτελεί ενδεχομένως ένα στοιχείο το οποίο διακυβεύει την ενότητα του ΣΥΡΙΖΑ;

Θα έλεγα ότι δεν είναι σε καμία περίπτωση κίνδυνος. Δείχνει αυτόν τον πλουραλισμό και δείχνει μάλιστα αν θέλετε αυτήν τη δυνατότητα σύγκλισης που έχουμε. Γιατί στην πραγματικότητα, οι απόψεις, οι ιδιαιτερότητες κλπ είναι πολλές. Η Αριστερή Πλατφόρμα είναι ένας συμμαχικός χώρος που στο εσωτερικό της έχει συνθέσει διαφορετικές απόψεις και παραδόσεις ακόμα. Το ίδιο όμως συμβαίνει και με την πλειοψηφία. Είναι διαφορετικές παραδόσεις, απόψεις, προσωπικότητες κλπ που έχουν συγκλίνει στην πλειοψηφία. Ακόμα και μέσα σε αυτήν τη διαφοροποίηση των απόψεων υπάρχει το στοιχείο της σύγκλισης. Δεν είναι, όπως διαμορφώνεται η Αριστερή Πλατφόρμα, κάτι το αντιθετικό προς την πλειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ και αυτό φαίνεται στο ουσιώδες ζήτημα που είναι το σχέδιο της πολιτικής απόφασης. Στο σχέδιο αυτό η Αριστερή Πλατφόρμα κατέθεσε μόνο τροπολογίες. Δηλαδή όχι ένα εναλλακτικό σχέδιο. Ψηφίστηκε το σχέδιο, έγινε απόφαση. Οι τροπολογίες της Αριστερής Πλατφόρμας δεν εγκρίθηκαν. Παρ' όλα αυτά, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της Αριστερής Πλατφόρμας ψήφισαν «λευκό», δεν καταψήφισαν το σχέδιο απόφασης. Αυτό δείχνει ότι δουλεύουμε όλοι μαζί και δείχνει τη δυνατότητα της σύγκλισης.

Επί της ουσίας των θέσεων των τροπολογιών της Αριστερής Πλατφόρμας;

Θα έλεγα ότι είναι κάποιες θέσεις οι οποίες δημιουργούν μάλλον ασάφεια, παρά διευκρινίζουν κάποια ζητήματα και σύμφωνα με τη δική μου αντίληψη είναι μάλλον προς συντηρητική κατεύθυνση - τουλάχιστον κάποιες ερμηνείες τους - και όχι προς μια κατεύθυνση αριστερή κριτικής. Ας αρχίσουμε από το ζήτημα της διαγραφής όλου του χρέους και της πιθανότητας να αναγκαστούμε να βγούμε από την Ευρωζώνη κλπ. Δεν θέλω να μπω στην εκτίμηση κατά πόσο μία τέτοια ανάλυση είναι επαρκής. Θα έλεγα όμως ότι διαφωνώ με το γεγονός ότι μέσα από αυτήν την ανάλυση η συζήτηση μετατίθεται από τις συγκρούσεις οι οποίες κυρίως λαμβάνουν χώρα μέσα στην Ελλάδα - και στις άλλες χώρες βέβαια της Ευρώπης - και για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν για το σταμάτημα της λιτότητας, τις μεγάλες θεσμικές αλλαγές κλπ και παρουσιάζεται μια εικόνα σαν η σύγκρουση να μην είναι σύγκρουση κοινωνικών, ταξικών δυνάμεων, αλλά σύγκρουση της Ελλάδας με την ΕΕ, σύγκρουση χωρών, σύγκρουση της Γερμανίας με τις χώρες του Νότου κλπ.

Αυτό νομίζω ότι κάνει τα πράγματα λίγο πιο συγκεχυμένα και έχει έναν χαρακτήρα κάπως συντηρητικότερης προσέγγισης. Το ίδιο θα έλεγα για το περιβόητο ζήτημα της κρατικοποίησης και της εθνικοποίησης των τραπεζών. Κι εμείς λέμε ότι θα πρέπει τα λεφτά που έχουν δοθεί από το δημόσιο στις τράπεζες να μεταφραστούν στον αντίστοιχο έλεγχο του δημοσίου, επομένως το τραπεζικό

σύστημα να περάσει υπό δημόσιο έλεγχο όχι ως αυτοσκοπός αλλά ως μέσο για να ασκηθούν κάποιες διαφορετικές πολιτικές (ειδικές τραπεζικές λειτουργίες που αφορούν την προστασία της κοινωνίας, την κοινωνική συνοχή, την ανάπτυξη, την μικρή επιχείρηση, το περιβάλλον κλπ), αλλά δεν μου είναι κατανοητό ακριβώς - για παράδειγμα - τι σημαίνει η πρόταση της Αριστερής Πλατφόρμας σε σχέση με τους μικρομετόχους της Εθνικής. Όπως γνωρίζετε, υπάρχει πολύς κόσμος που κάποια στιγμή τα προηγούμενα χρόνια αγόρασε κάποιες μετοχές της Εθνικής ή άλλων τραπεζών ως αποταμιευτικό εργαλείο. Δηλαδή εκτίμησε τότε ότι ήταν μία καλύτερη τοποθέτηση των αποταμιεύσεών του σε σχέση με το να τα έχει σε έναν κλειστό λογαριασμό στην τράπεζα κλπ.

Τι θα γίνει με αυτόν τον κόσμο; Βεβαίως, η αξία αυτών των μετοχών έχει κατακρημνιστεί, παρ' όλα αυτά είναι μία περιουσία και αν αθροιστεί είναι υπολογίσιμη. Θα κατασχεθούν λοιπόν αυτές οι μετοχές; Θα εξαγοραστούν; Θα πρέπει πρώτα να δοθούν απαντήσεις σε τέτοια συγκεκριμένα ερωτήματα, ώστε να δούμε πώς πορευόμαστε. Είναι προφανές ότι δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα νέο κίνημα μικρομετόχων των τραπεζών οι οποίοι θα διαμαρτύρονται για τα λεφτά που έχουν χάσει, όπως είναι οι μικρομολογιούχοι του δημοσίου.

Θεωρείτε ότι οι προγραμματικές θέσεις του κόμματος, όπως επικυρώθηκαν στο συνέδριο, απαντούν στο ερώτημα τι θα κάνει μία κυβέρνηση με κεντρικό κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ αν/όταν οι δανειστές κλείσουν την «κάνουλα» της χρηματοδότησης ως αντίδραση στις διακηρύξεις του (διαγραφή χρέους, «όχι» στη λιτότητα κ.ο.κ.);

Νομίζω ότι απαντούν με σαφήνεια. Πρώτον, λένε ότι δεν θα υπάρξει καμιά υποχώρηση από το πρόγραμμά μας, που είναι πρόγραμμα προστασίας της κοινωνίας και αναδιανομής προς όφελος των πολλών, παύση της λιτότητας και επομένως κατάργηση όλων των νόμων που συνιστούν το Μνημόνιο. Δεύτερον, λένε ότι σαφώς θα μπούμε σε μια φάση όξυνσης των σχέσεων με τους δανειστές, επομένως με τις χώρες της ΕΕ, το οποίο όμως σημαίνει έναρξη της διαπραγμάτευσης. Διότι διαπραγμάτευση σημαίνει ένα τραπέζι όπου διαφορετικά συμφέροντα, διαφορετικές προοπτικές, προσπαθούν να βρουν μια λύση που να κατοχυρώνει κατά το δυνατό και τις δύο πλευρές ή εν πάση περιπτώσει να θέτει τα αιτήματα της μια πλευράς απέναντι στην άλλη. Μέχρι τώρα δεν γινόταν διαπραγμάτευση διότι οι κυβερνήσεις Παπανδρέου, Παπαδήμου και Σαμαρά βρίσκονται από την ίδια μεριά του τραπεζιού με τους δανειστές, εφόσον συμφωνούν στην κύρια πλευρά της ατζέντας που είναι η προώθηση της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης υπέρ της ολιγαρχίας, των περικοπών, της κατάργησης του κοινωνικού κράτους κλπ.

Επομένως, τότε θα αρχίσει η διαπραγμάτευση. Το όπλο της παύσης της χρηματοδότησης θεωρούμε σίγουρο ότι θα χρησιμοποιηθεί. Το ερώτημα είναι για πόσο χρονικό διάστημα. Διότι πρέπει να ξέρουμε ότι η χρηματοδότηση προς το ελληνικό δημόσιο προσανατολίζεται κατά συντριπτικό ποσοστό στην αποπληρωμή παρελθόντων δανείων που λήγουν. Επομένως, όταν προκύψει ένα σταμάτημα αυτής της χρηματοδότησης, θα πρόκειται για την εξώθηση της χώρας να μην μπορεί να ικανοποιήσει τα δάνεια που λήγουν. Εμείς λοιπόν λέμε ότι αυτό το ζήτημα, αρχίζοντας έτσι τη διαπραγμάτευση, θέτει στο τραπέζι το θέμα και της επαναδιαπραγμάτευσης του χρέους (το ύψος, τα επιτόκια, τις άλλες ρήτρες κλπ) – σημειωτέον, εμείς επιμένουμε στη θέση να μην πληρώνονται τόκοι και χρεολύσια όσο υπάρχει ύφεση.

Πώς ερμηνεύετε το γεγονός ότι στην κορυφή της κατάταξης των μελών της Κεντρικής Επιτροπής αναδεικνύονται βασικοί οικονομολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ;

Το γεγονός ότι οι τρεις πρώτοι σε ψήφους είναι οι Γ. Δραγασάκης, Ευ. Τσακαλώτος, και Γ. Μηλιός δείχνει ότι από τους συνέδρους, από το ανώτατο αυτό αντιπροσωπευτικό σώμα του ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχει μια εμπιστοσύνη στους ανθρώπους που χειρίζονται τις θέσεις του κόμματος στα ζητήματα της οικονομικής πολιτικής.